

butlletí informatiu

març 2013

1912

100tenari

1912-2012

Agrupació Excursionista "Catalunya"

Ajuntament de Prada de Conflent. Entregant la litografia a Corinne de Mozas (foto: Manuel Cabanillas)

Arribada de la flama al port (foto: Manuel Cabanillas)

44a RENOVACIÓ DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA

L'any 1968, amb motiu del centenari del naixement de Pompeu Fabra, l'excursionisme català organitzà un acte reivindicatiu que consistia a encendre una flama a la seva tomba, a Prada de Conflent (Catalunya Nord), i dur-la fins la basílica de Montserrat, on a l'atri s'encén una llàntia que cremarà durant tot l'any. L'acte s'ha repetit anualment, donant lloc així a les successives Renovacions de la Flama de la Llengua Catalana.

Aquesta flama, que representa la nostra llengua, l'encengué la fe, la porta l'esforç i la manté la voluntat d'un poble.

Amb la 44a edició, la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC), en un moment difícil per la nostra Llengua, ha encarregat la Renovació a l'Agrupació Excursionista "Catalunya" l'any del nostre **100tenari** •

Í N D E X

3 EDITORIAL: 44ª renovació de la Flama	19 100tenari : Frases per destacar; Artur Quintana
4 100tenari : Pompeu Fabra	20 100tenari : Agustí Alcoverro;
5 100tenari : Prada de Conflent	21 100tenari : Centre Sant Pere Apòstol; UFEC; La Flama a Montserrat
6 100tenari : Renovació de la Flama	23 100tenari : Jep Tapias
9 100tenari : Miquel Casas	25 100tenari : Guillem Palomo
10 100tenari : Corinne de Mozas	26 100tenari : La Flama a Montgat
11 100tenari : Jordi Mir; Jordi Taurinyà	AGENDA D'ACTIVITATS:
12 100tenari : Joan P. Sunyer; Raimon Civit; Ramon Gual	26 100tenari : Punta de la Barrina; Calçotada
13 100tenari : La Flama a Barcelona	27 100tenari : Sortida Garraf
15 100tenari : Jordi Merino	29 100tenari : Calendari d'activitats
16 100tenari : La Flama al Parlament	30 A.E.C.: Defunció; SEM; Diversos
17 100tenari : La Flama al Tossal del Rei	
18 100tenari : Jordi Pino	

POMPEU FABRA

BIOGRAFIA OFICIAL

Pompeu Fabra i Poch va néixer al número 32 del carrer de la Mare de Déu de la Salut, i més tard va viure al Carrer Gran de Gràcia (Barcelona) el 1868.

Des de molt jove va expressar el seu interès per la lingüística, tot i que va seguir estudis d'enginyer industrial.

Cap a la dècada dels 90 (1890) el trobem vinculat a *L'Avenç*, i és sota aquest segell que publicarà les seves primeres propostes en el camp de la gramàtica: *"Ensayo de gramática del catalán moderno"* (1891)

i *"Contribució a la gramàtica de la llengua catalana"* (1898). Fabra, amb l'ajuda dels seus amics de *L'Avenç* –sobretot Jaume Massó i Joaquim Casas–, va tenir un paper cabdal en la campanya d'aquesta publicació per a dur a terme una reforma ortogràfica, amb la qual es posaven les bases del català modern.

Poc després de veure la llum el *"Sil·labari català"* i el *"Tractat d'ortografia catalana"*, tots dos del 1904, Fabra tindrà un èxit notable amb la comunicació presentada al I Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Corria l'any 1906 i el gramàtic ocupava una càtedra com a enginyer químic a Bilbao; però aquesta circumstància no li va fer oblidar la seva gran passió. Durant el temps que va passar al País Basc continuà l'estudi de la llengua a través dels romanistes i, fruit d'aquesta estada, publicarà el 1912, l'any que va néixer l'Agrup, la seva obra fonamental *"Gramàtica de la lengua catalana"*, que tindrà una nova versió el 1918: *"Gramàtica catalana"*.

Les seves traduccions d'Ibsen i Maeterlinck, publicades a *L'Avenç* van contribuir al propòsit d'una reforma que, a poc a poc, anava consolidant-se. L'Institut d'Estudis Catalans adopta la gramàtica de Fabra com a oficial i promou l'edició d'una versió escolar. Així neix el Curs mitjà de gramàtica catalana (1918), un bon exemple de la pre-

ocupació de l'Institut i dels impulsors de la reforma per l'escola i l'ensenyament de la llengua. La lògica de l'ordre fabrià pren cos també entre els escriptors, que segueixen amb fruïció els articles del gramàtic a *"El Poble Català"* i celebra més tard la seva publicació en un volum: *"El català literari"* (1932).

Durant la dècada dels trenta, Fabra dóna a conèixer el *"Diccionari general de la llengua catalana"* (1932), autèntic pilar de la llengua, segons la seva concepció.

Pompeu Fabra es va exiliar l'any 1939 a Prada de Conflent (Catalunya Nord), però el seu esforç per a dotar el català d'una eina útil i moderna no va cessar va seguir treballant en la seva pòstuma *"Gramàtica catalana"*, que veurà la llum el 1956 gràcies a l'acurada edició del seu deixeble Joan Coromines. Fabra va morir a Prada, després de rebre nombrosos homenatges a l'exili, el 25 de desembre de 1948 •

PRADA DE CONFLENT

Prada o Prada de Conflent (oficialment, en francès, Prades) és la vila capital de la comarca nord-catalana del Conflent. Administrativament és una comuna francesa del departament dels Pirineus Orientals, capital del cantó de Prada.

Grup a Prada (foto: Manuel Cabanillas)

Des de 1968 és la seu de la universitat Catalana d'Estiu.

A nivell monumental destaca l'església parroquial de Sant Pere (segle XVII), on es van oficiar les honres fúnebres de Pompeu Fabra, l'altar major té un notable retaule de fusta policromada de Josep Sunyer (1699).

Pau Casas com altres republicans exiliats, hi trobaren refugi durant l'ocupació franquista de la Catalunya Sud. El músic català fou l'impulsor de la creació el 1950

d'un festival de música que es coneix amb el seu mateix nom.

També cal destacar l'ensenyament en català de l'escola La Bressola de Prada de Conflent que va ser fundada l'any 1990.

La Bressola és una associació cultural creada a Perpinyà l'any 1976 per a promoure una xarxa d'escoles associatives que practiquen la immersió lingüística en català a les comarques de la Catalunya Nord.

És base d'un bon nombre d'ascensions a la Pica del Canigó especialment per recollir la Flama que el 23 de juny al vespre encén les fogueres dels països catalans. I la Flama de la Llengua Catalana.

assegurances

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

Tel.: 933 190 672

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

RENOVACIÓ DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA

2 i 3 de febrer de 2013

Per: Jordi Romagosa (soci 1224)

A la tomba de Pompeu F. (foto: Toni Vilena)

Dissabte. 2 de febrer

Amb el primer tren, na Dolors i jo viatgem fins a St. Andreu Arenal, és negra nit, anem abrigats i s'està més bé a fora que no pas a dins de l'estació Renfe, on els corrents d'aire són de pneumònia segura. Ens apleguem una colleta, tots amb l'esperança de que l'autocar s'aturi a recollir-nos. S'atura, pugem i anem saludant els amics bo i avançant passadís enllà. Es fa de dia mentre circulem per l'autopista, grossos núvols, donen la raó als del temps de TV3. A l'àrea de servei de la Jonquera parem a esmorzar. Sense sortir de Catalunya entrem a França, què hi farem "capricis" dels estats. De tant en tant un ametller o una mimosa acoloreixen el paisatge que ens envolta.

ACirac es divideix la colla, uns, els caminadors, que no s'espanten per la fina pluja que va caient, baixen

dels autocars i fan camí cap a Turinyà. Els altres ens quedem a l'aixopluc de l'autocar i anem a visitar Vilafranca de Conflent. En Joan Pere Sunyer ens condueix pels carrerons i places d'aquesta ciutat-fortalesa dissenyada per l'enginyer militar Vauban i ens n'explica les característiques i fets històrics que hi han succeït. Els paraigües es van obrir i tancant.

Després d'aquesta visita, tan interessant, tornem als autocars i resseguint el riu Tet, passem per les envistes de Rià, (comparteix ajuntament amb Cirac) segons la tradició, aquest poble es considera el bressol de la nació catalana, car allà es diu que hi va néixer el nostre comte Guifré el Pilós. Ens parla també de les mines de ferro, avui esgotades i tancades, que fóren la riquesa d'aquestes contrades. De l'autocar estan anem veient la cara nord del Canigó, ben blanca de neu.

Entrem a Turinyà i recollim els que han vingut caminant; no van gaire molls. Pel que sembla el local que havíem de tenir per dinar-hi, a darrera hora no s'ha pogut aconseguir i ara cal que dinem a l'aire lliure, mirant de que el vent no se'ns endugui les carmanyoles. En acabar, en un bar que hi ha allà mateix alguns aconseguim una

beguda de xocolata calenta que ens treu el fred del cos.

Sortim cap a St. Miquel de Cuixà, dins del terme de Codalet. Tot seguit s'organitza una visita guiada per aquest monument preromànic i romànic, que fou espoliat i reconstruït en part, visitem el claustre, la cripta, l'església... En acabar tenim una idea prou formada del que va ser aquest monumental monestir benedictí. Altra cop dalt de l'autocar i ens repartim entre la residència St. Josep i l'hotel Hexagone; són 3/4 de 6. Deixar els "equipatges" a les habitacions, fer una mica de tertúlia al saló, i aprofitar-ho per prendre un d'aquests cafès aigualits que es prenen els francesos... I arriba l'hora d'anar a sopar, ens apleguem tots a la Residència St. Josep.

Els amics de la Catalunya nord, ens han preparat una projecció inspirada en el poema Canigó de Mn. Cinto Verdaguer. És preciós. Ens fa viatjar pel nostre estimat Pirineu mentre es desgraven les inspirades paraules del poema, segurament el poema més perfecte dels que s'hagin dedicat mai a la Pirinenca serralada. Ens posem a la cua, amb la corresponent safata i ens omplen els plats amb arròs amb salmó, amanida, crema, el vi i l'aigua. Sopem, les converses arrenquen, hi ha un bon xivarri, som quasi un centenar de persones.

Ens descriuen el programa per a demà: 20 minuts, d'aquí a la plaça de l'església, 20 minuts fins el cementiri, 20 minuts fins l'Ajuntament nou

i 20 minuts per a tornar a la Residència; fàcil oi? Quan s'acaba el sopar ens reparteixen uns llibres amb les 40 cançons de la Universitat d'estiu, en Ramon Gual apareix amb la seva guitarra i canta i ens fa cantar a tots, un bon grapat de cançons. Un porronet amb moscat, aclareix les goles i enrogeix les galtes. Acabem tots dempeus, cantant Els Segadors. Uns quants comprem el llibre i el CD de les cançons que acabem de sentir, per la biblioteca de l'Agrupació es compra el llibre amb el poema Canigó de Mn. Cinto, en versió sencera, en català i francès. Cap a dormir.

Diumenge. 3 de febrer

En despertar-nos i mirar per la finestra ens trobem la primera sorpresa, tot el terra és emblanquinat d'una prima capa de neu. Esmorzem i sortim cap a la Plaça de l'Església, hi ha bassiols gelats, s'ha de caminar amb compte de no relliscar i fa un vent endiastrat i fred. Som a la plaça, jo diria que el fred i no pas la fe, ens ha fet entrar a tots a l'església de St. Pere. Darrera de l'altar major hi ha un important retaule de fusta policromada i en una capella lateral hi trobem el retaule de St. Miquel de Cuixà, que es va poder salvar de l'espoli. Ens reunim tots davant de la porta de l'antic ajuntament, en Jordi Mir ens fa un resum dels darrers dies del gran enginyer i filòleg de la nostra llengua catalana, en Pompeu Fabra, de com la vila de Prada

i la Catalunya nord el va reverenciar en aquells anys tan difícils per la nostra llengua i cultura. Com en morir, per Nadal de l'any 1948 l'Ajuntament va permetre que s'instal·lés la capella ardent a la seu municipal.

Luint estelades i pancartes passem per la que va ser la seva casa i anem pujant en compacta desfilada fins el cementiri i la tomba del Mestre. Allà, hi dipositem un coixí quadribarrat de clavells, uns breus i sentits parlaments i encetem la 44ª renovació de La Flama de la Llengua Catalana bo i encenent la torxa, que es manté encesa tot i el vent. Ens acompanya la senyora Corinne de Mozas, regidora de Cultura. En Joan i en Roger interpreten El Cant del Ocells i es tanca l'homenatge a Fabra amb el cant dels Segadors.

Sortim del cementiri, la flama va protegida dins d'un fanal, i resseguint el marge d'unes sèquies que fan dreuera, passem per davant de l'institut Renouvier, seu de la Universitat d'estiu de Prada i arribem al nou edifici de l'Ajuntament de Prada, es tracta d'un palauet, elegant i airós. Entrem, el fanal amb la Flama queda dipositat damunt del faristol. Hi ha uns breus parlaments d'en Mir, en Casas, en Jep -el nostre president- i finalment el de la senyora Corinne de Mozas regidora d'aquest ajuntament. Hi ha un bell intercanvi d'obsequis. Tot seguit ens dirigim a una taula llarga molt ben parada i servida per un parell de senyores, on se'ns ofereix un abundant i gustós pisolabis,

per beure hi ha suc i un parell de varietats de vi del país.

Matada la gana, recollim el fanalet i xino-xano caminem fins la Residència St. Josep. El dinar ja ens espera, uns entremesos, un plat de pasta amb galta, formatge fresc i gots de cava del **100tenari**, n'Albert s'enfila a la cadira i dirigeix les oracions a St. Jupic, que són seguides per tots els assistents. En Jep ens dirigeix unes paraules i ho acabem amb uns visca l'Agrupació! Visca Catalunya! Recollim els equipatges, carregar-ho tot a la panxa dels autocars. Amb la Flama al centre de la rodona, ens donem les mans per a cantar els Adéus.

Es al voltant de les 3 que s'eneguen els motors i sortim cap a Barcelona, a la primera rotonda, hem de deixar passar una colla de cotxes que porten un bon gruix de neu damunt dels sostres. Passem el post fronterer francès i seguim per l'autopista, sense novetats, alguns i algunes fan bones becaines, gronxats pel moviment del vehicle. A Sant Andreu hi ha parada i baixen uns quants. Seguim fins l'Agrupació. Entrem i esperem que arribi la flama que ha viatjat en un turisme. Al cap d'una estona, puja les escales i entra a l'Agrupació la Flama duta pel nostre president i un dels socis juvenils que ens han acompanyat en els actes d'aquest parell de dies, entre mig d'aplaudiments es passa la flama al fanal que romandrà a l'Agrupació fins el proper dia 24 d'aquest mes que la durem a Montserrat ●

MIQUEL CASAS

PARLAMENT

A L'AJUNTAMENT DE PRADA DE CONFLENT

Començaré amb les paraules de Pau Casals davant les Nacions Unides: *"Si m'ho permeteu jo sóc català. Avui Catalunya ha quedat reduïda a unes províncies d'Espanya i un departament de França, Però què ha estat, Catalunya?, ha estat la nació més gran del Mediterrani. Els dic. Us diré perquè Catalunya va tenir el primer parlament, molt abans que Anglaterra, Catalunya va acollir els inicis de les Nacions Unides. Totes les autoritats de Catalunya es van trobar Toluges al Rosselló, el 1027 sota la presidència de l'Abat Oliba en una ciutat de França que a les hores era Catalunya, per a parlar de pau. Sí, al segle XI pau en el món, i contra, contra la guerra, contra la inhumanitat de les guerres. Això era Catalunya i jo estic tant content i emo-*

cionat de ser aquí amb vosaltres".

Som una nació. Tant si es vol com si no es vol. Una nació amb identitat, llengua i camins propis.

Una nació que va començar ara fa mes de mil anys.

La llengua catalana és avui una arma política bàsica. Potser, de moment l'única. Parlar català és la resistència. L'idioma es l'instrument de la supervivència.

Matar un idioma és assassinar una cultura, i matar una cultura és un crim de lesa humanitat

Independentment de tota política, un idioma és un valor humà que cal conservar per damunt de tot. Una llengua és l'expressió insubstituïble d'una cultura. Tota cultura té necessitat essencial i, per tant, té el dret indiscutible d'expressar-se en el seu vehicle normal. Una cultura muda és una cultura morta. Una cultura traduïda és una cultura falsificada.

La defensa de la nació catalana comença per la defensa de l'idioma català.

La manera més eficaç de defensar la llengua catalana és parlar-la i escriure-la a tot drap. Car una llengua és primàriament, per a ésser parlada. Sense això, tota la resta no passa d'un terreny estèril i suïcida, un regionalisme, en profit de la colonització ●

Per la regidora de cultura, senyora

CORINNE DE MOZAS

Estimats amics. Una vegada més la municipalitat de Prada i el seu alcalde Joan Castex tenim el plaer d'acollir a Prada, l'associació encarregada de la commemoració de la mort de Pompeu Fabra.

Com tots els catalans d'aquesta banda dels Pirineus, me sento profundament lligada a les meves arrels i a la meva cultura.

Malauradament durant massa temps no hem pogut, per ser menys nombrosos que els nostres germans del sud, defensar la nostra identitat.

Avui les coses canvien. A hores d'ara el català ja no se veu com un dialecte i la República Francesa admet que la mainada puguin ser escolaritzada en la llengua dels nostres avis amb els alumnes de la Bressola que tenim en la nostra ciutat. Fins i tot a l'ensenyament públic d'Estat, el català té dret d'existir ja que algunes classes primàries són bilingües. Aquest enorme progrés el devem a la tenacitat dels nostres germans del sud i a la ferma voluntat d'uns quants, aquí, a les terres del nord de conservar, costi el que costi, les nostres arrels.

Malgrat les prohibicions fetes per Jules Ferry a França sota la 3a República Francesa o l'Estat Franquista a Catalunya Sud. Al cor de les llars, els nostres avis han sabut preservar el nostre patrimoni lingüístic comú: el català. Al capdavant d'aquest resistents hi va haver en Pompeu Fabra del qual Prada pot enorgullir-se d'haver estat la terra d'acollida. La seva obra fa que avui la

nostra llengua, amb 10 millors de parlants, sigui una llengua estructurada i respectada i cada cop més parlada. És legítim que nosaltres li retem homenatge, a ell que va escollir l'exili per salvar els seus valors i la seva llengua natal.

Certament, aquí, no tenim la fluïdesa de l'expressió de la majoria de vosaltres que veniu del sud; però progressem perquè en aquest món en perill d'uniformització volem mantenir-nos fidels als nostres avantpassats i a nosaltres mateixos.

En aquest temps de crisi econòmica, cada vegada serà més difícil de finançar la defensa del nostre idioma d'aquest costat dels Pirineus, però la nostra riquesa és el nostre desig de continuar la llengua dels nostres avis. La nostra fortalesa és ser català en la cultura, les nostres arrels i en la història.

Moltes gràcies a les dues associacions Pradenques dirigit respectivament per Jordi Taurinya i Antoni Glory per la seva dedicació a aquesta commemoració, i aquest any gràcies també per la seva visita a l'Agrupació Excursionista "Catalunya" de Barcelona que celebra aquest any el seu **100tenari**.

Mai morirem!!!

Visca Prada!!! Visca Catalunya!!! ●

JORDI MIR I PARACHE

ÀNIMA DE LA RENOVACIÓ DE LA FLAMA
DE LA LLENGUA CATALANA

Jordi Mir i Parache (Trepç, Pallars 1835) és un filòleg, escriptor i activista cultural català. El 1950 es traslladà a Barcelona amb la seva família. És professor de Català, i ha publicat nombrosos llibres de viatge i excursionisme. Antic membre de la Societat Catalana de Geografia, el 1966 va obtenir el Premi Eduard Brossa amb el treball *Els noms de lloc de Trepç i els seus agregats*. Ha col·laborat en publicacions de l'Institut d'Estudis Catalans i del centre d'Agermanament Occitano-català, així com a les revistes Cavall Fort i Tretzevents.

Des del 1984 forma part de la directiva d'Omnium Cultural. Es-

(foto: Manuel Cabanilles)

tudiós de la vida i l'obra de Pompeu Fabra, dirigeix, amb Joan Solà i Cortassa, l'edició de l'Obra Completa de Pompeu Fabra. Fou un dels guionistes del programa de TV3 *L'indret de la memòria*, entre 1996 i 1997. El 2000 va rebre la Creu de sant Jordi •

JORDI TAURINYÀ

RESPONSABLE DE
L'ORGANITZACIÓ DE LA
FLAMA A PRADA

(foto: Manuel Cabanilles)

Jordi Taurinyà és l'etern responsable a Prada de Conflent de l'organització de l'encesa de la Flama de Prada de Conflent, així com les activitats que durant les dues jornades realitzen els integrants de l'entitat de muntanya encarregada per la FEEC de la renovació.

Taurinyà és el que dissenya el programa a realitzar a la Catalunya Nord, pels organitzadors de la renovació, establint programa i protocols i recepció amb l'Ajuntament. L'allotjament, menjar, recorregut de la Flama per la població, excursions i visites turístiques que realitzen els integrants de l'entitat encarregada de portar la Flama a Montserrat •

JOAN PERE SUNYER

(poeta, guia i amic)

Per: Manuel Cabanillas

Joan Pere Sunyer es va encarregar durant la nostra estada a Prada de guiar-nos pel territori i fer-nos saber tots els problemes que avui té el català a la Catalunya nord amb la que des de fa molts anys segueix lluitant perquè la nostra llengua tingui l'espai que li pertoca. Sunyer va néixer a l'estació de Clairà, Pirineus Orientals, el 26 d'agost de 1943. És mestre i va passar la major part de la seva carrera a la Val d'Oise, França. Quan va retornar a Catalunya Nord, l'any 1989, va impartir classes a l'Escola Jean Clerc de Prada, municipi on es va establir. Té la satisfacció aquest darrer any, per coronar la seva carrera, d'impartir classes en la secció bilingüe (català-francès amb paritat horària) de l'Ensenyament Públic Francès. Escriu en català des de l'any 1965 •

RAIMON CIVIL

*Prior del Monestir de Sant Miquel de Cuixà
va fer el servei de guia de la visita realitzada al Monestir
benedictí dependent del Montserrat.*

Civilit que el 1972 va rebre la prohibició del Govern francès de residir en els departaments fronterers "per no haver observat l'estricta neutralitat que tot estranger ha de mantenir a França", va assumir l'any 2000 el càrrec de Prior de la comunitat composta per tres monjos catalans, un milanès i un alsacià •

RAMON GUAL I CASAS

PROFESSOR DE CATALÀ I ACTIVISTA DE LA LLENGUA

Ramon Gual i Casals (Mataró, 1936) i resident a Codalet (Conflent) és professor de català vinculat al moviment catalanista de la Catalunya Nord, principalment a la Universitat catalana d'Estiu. Es fill de Julià Gual i de Rita Casals, refugiats tots dos a la Catalunya Nord després d'acabada la Guerra Civil. Ramon Gual s'ha dedicat principalment a l'ensenyament del Català activitat que ha desenvolupat a Prada.

El 1965, a Illa va fundar "Terra Nostra", una revista escolar. És destacat col·laborador de la Universitat Catalana d'Estiu i de la Renovació de la Flama de la Llengua Catalana. Pertany a l'Associació d'Amics de la UCE de la Catalunya Nord •

LA FLAMA DE LA LLENGUA REALITZA

UN RECORREGUT HISTÒRIC PER BARCELONA

Diumenge, 10 de febrer de 2013

Per: Manuel Cabanillas

L'entrada oficial de la Flama de la Llengua Catalana, a Barcelona, va ser tot un espectacle que van protagonitzar prop d'un centenar i mig de socis i amics, van seguir un recorregut que va causar expectació i va propiciar centenars de instantànies

Pels carrers de Barcelona (foto: Manuel Cabanillas)

Poc després de les onze del matí, a l'hora prevista, al portal de la Pau, la flama de la Llengua Catalana arribava per mar amb els caiacs de l'Agrupada, a cavall ho feien els de la secció equestre i a peu la resta de seccions, per unir totes en un recorregut per Barcelona, que Rambla amunt va viure un altre moment històric, el lliurament de la Flama al president de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, Jordi Merino, que va baixar de la seu de la FEEC per rebre el foc que posteriorment es guarda a la Fe-

deració mentre el president s'unia a la comitiva que va seguir per la Rambla, va travessar Plaça de Catalunya i sempre precedida de la guàrdia urbana, va seguir pel Passeig de Gràcia fins al carrer de València per seguir aquesta via barcelonina fins al carrer Marina i la façana del Naixement de la Sagrada Família.

Abs dels preceptius parlaments es va procedir a la unió de les tres flames, cada una representant un país: Catalunya, País Valencià i Illes Balears, significant gràficament "tres països una

Portal de la Pau (foto: Manuel Cobanillas)

sola llengua”.

Ja dalt de l'escenari, preparat per l'Ajuntament de Barcelona Eixample, el president de l'AEC, Jep Tapias va donar la benvinguda a tots els par-

ticipants i assistents a l'acte i també va agrair als qui ens han ajudat a fer possible aquest recorregut històric de la Flama pels carrers de Barcelona, entre d'altres a l' Institut de Cultura de Barcelona, Regidoria de l'Eixample i Patronat de la Sagrada Família, per a tot seguit passar la paraula al president de la FEEC, Jordi Merino, al coordinador de la Flama Miquel Casas i a Jordi Mir (l'ànima d'aquest acte des dels seus inicis).

Un cop encès el peveter aquest es va instal·lar en un lloc preferent de la façana del Naixement de la Sagrada Família on hi romandrà fins el proper dissabte dia 23 ●

Flama a la FEEC (foto: Manuel Cobanillas)

Parlaments Sagrada Família (foto: M. Cabanillas)

LA LLENGUA ÉS UN ELEMENT CABDAL, IDENTITARI I VETEBRADOR DE LA CULTURA

*Poques entitats muntanyenques han demostrat tenir-ho tan clar
com l'Agrupació Excursionista "Catalunya"*

JORDI MERINO

President de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya

10 de febrer de 2013

Des de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya hem valorat sempre la importància de la llengua catalana com a element cabdal, identitari i vertebrador de la cultura de les comarques tan del nord com del sud de l'Ebre.

Però poques entitats muntanyenques han demostrat tenir-ho tan clar com l'Agrupació Excursionista "Catalunya" que des de principis de gener fins avui ens ha donat un exemple de com s'han d'organitzar uns actes tan insignes com els de la renovació de la Flama de la Llengua Catalana.

Nombrosos ajuntaments, conferencians de prestigi, centres excursionistes, entitats culturals, societats i penyes d'arreu del nostre País s'han involucrat en la participació de tots aquest actes. Seran molts aplecs, conferències, audicions musicals. Actuacions dansaires, excursions i ascensions que han tingut la Flama com a eix conductor i centre d'interès per tot el que simbolitza per la llengua i la cultura que uneix tots els territoris de parla catalana, tots els Països Catalans... diversos en les seves manifestacions però agermanats en el seus sentiments.

Finalment, la Flama serà acollida el 24 de febrer pel Monestir de Montserrat, com ho ha vingut fent fidelment des de l'any 1968. Agraïm al

pare Abat, Josep Maria Soler, la seva hospitalitat i el seu patriotisme. Renovem un cop més el nostre ferm compromís amb la llengua catalana.

Preguem perquè la Flama que cremarà durant tot l'any a l'atri de la basílica sigui una mostra del respecte, la cura i el conreu de la nostra llengua com a element identitari i aglutinador dels pobles de parla catalana.

***La nostra llengua és com un nus que
Les fa i es desfà. Ens uneix, ens fa
lliures. És fonament de la nostra iden-
titat, és garantia de la nostra llibertat.***

***Els mapes ens fan conèixer els lí-
mits dels Estats, però no els de
les nacions, senyalats més aviat per
l'harmonia de les llengües.***

***Una llengua és un tot orgànic que
viu, es desenvolupa com un ésser
vivent; sempre que la llengua sigui
feta visible i tangible pel poble que la
vol com a pròpia.***

***La defensa de la llengua i de la na-
ció, no és, però, solament un afer
cultural i utilitari sinó que és, per da-
munt de tot, una qüestió de dignitat,
Volem parlar i viure en català, i que
l'Estat o qui sigui, ens entengui a casa
nostra en català i també volem viure
en català, perquè hi tenim dret.***

**Visca la llengua
i visca els Països catalans! •**

LA FLAMA AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Dijous, 14 de febrer de 2013

La Flama de la Llengua ha anat al Parlament de Catalunya de la mà del president de l'Agrupació Excursionista "Catalunya", Jep Tapias, el coordinador de la Renovació, Miquel Casas, i d'altres socis.

(foto: Serveis Parlament)

La presidenta, Núria de Gispert, ha destacat el caràcter "festiu, però també reivindicatiu" de l'acte, i ha demanat "perseverança a la gent del país perquè la llengua sigui forta" en una situació com l'actual, que, ha lamentat, "no és estranya".

A l'acte, en què també ha intervingut Miquel Casas, coordinador de la 44a. Renovació de la Flama, hi han assistit també el vicepresident segon, Lluís Maria Corominas, el secretari quart, David Companyon, i els diputats Carles Puigdemont (CiU), Pere Bosch, Teresa Vallverdú (ERC) i David Fernández (grup mixt, CUP).

De Gispert ha recordat que la flama de la llengua "la manté la

voluntat d'un poble", sense la qual, ha dit, "ja seria morta", i ha lamentat que la situació actual "no és estranya". A més, ha remarcat el valor "identitari, inclusiu i de cohesió social" del català "en moments difícils de pervivència".

Miquel Casas, al seu torn, ha demanat al Parlament "fermesa en la defensa de la llengua davant les intromissions del govern espanyol i el ministre Wert", i també que es reconegui "l'oficialitat plena i efectiva del català com a garantia de conservació i foment de la cultura". A més, ha fet una crida a la "unitat nacionalista" i a arribar a acords davant el "divideix i guanyaràs" •

AL TOSSAL DEL REI (1356 m)

Per: Jordi Pino

El diumenge, 17 de febrer de 2013, la Flama de la Llengua va viatjar fins al Tossal del Rei, indret on hi ha la separació administrativa del País Valencià, la Franja de Ponent i el Principat, en altres paraules, on s'ajunten les comarques del Baix Maestrat, el Matarranya i el Montsià.

Amb un objectiu molt clar de transmetre la Flama arreu dels països de parla catalana, membres de Castelló, La Codonyera i Barcelona ens trobarem a la Vila de Fredes per tal de pujar al cim, fer un acte en defensa de la nostra llengua i poder transmetre simbòlicament a través d'una llàntia, aquella flama encesa a Prada de Conflent i que és portadora dels valors culturals i lingüístics de la nostre terra.

Així, passada mitja hora de les 12 del migdia, un grup format per 32 persones ens aplegarem dalt del cim on ferem uns parlaments d'agraïment als participants, en denúncia del maltracte que rep la nostra llengua en determinades terres del país i en demanda d'una major protecció per a la nostre identitat, cultura i parla. Foren conferenciants de gran qualitat i nivell, els senyors Vicent Pitarch, Guillem Palomo, Artur Quintana i la senyora Maria Nebot.

Cal fer menció de la qualitat esportiva i cultural de les Entitats participants i que foren el Centre Excursionista de Castelló, la Plataforma Castelló per la Llengua, una Delegació del Institut d'Estudis Catalans de Castelló, Iniciativa Cultural de La Franja,

l'Associació Cultural del Matarranya i l'Agrupació excursionista "Catalunya". També s'afegí el Club la Joca de Roquetes.

D'aquests parlaments sortí també una petició unànime, per tal de que a partir d'enguany, la Renovació de La Flama, cada any, estigui present al Tossal i permeti que els companys de València i La Franja puguin recollir-la i difondre els seus valors per tot el país. L'Agrupació Excursionista "Catalunya" assumeix el repte de traslladar amb força aquest desig a la Federació i als Organitzadors de la Renovació de l'any vinent, per tal d'aconseguir aquest objectiu.

Un temps ennuvolat, amb ullades de sol que, mica en mica, es van anar apagant ofegades per una boira que s'arrossegava per les muntanyes, va posar punt i final a una jornada que va acabar amb un dinar de germanor a La Pobla de Benifassà; al temps que, entre xerrada i xerrada, s'entreveia en l'ambient un cert sentiment generalitzat de desencís, davant l'oblit que, ara per ara, sembla que hi ha, a l'hora de fer extensiu a tot el territori de parla catalana, les propostes que s'estan fent al Principat d'ençà l'11 de setembre •

Per Jordi Pino en nom de l'AEC

TOSSAL DEL REI

17 de febrer de 2013

Benvolguts amics:

*Volia dir-vos que és un gran honor per a nosaltres,
l'Agrupació Excursionista "Catalunya",
poder ser enguany els portadors de la Flama
de la Llengua, en la seva 44ª renovació.*

(foto: Josep Bou)

també una gran responsabilitat que assumim en molta estima, davant la història del nostre país i la seva cultura, el poder haver participat d'aquest gran Acte.

És un privilegi per nosaltres poder estar presents en aquest indret envoltats de gent d'arreu dels països catalans, per un acte que ens permet transmetre els valors que simbolitzen aquesta Flama i que us permet recollir-los per difondre'ls arreu del territori.

també és un privilegi que, aquesta Flama que nasqué ara fa 45 anys com a acte reivindicatiu en defensa de la nostra Llengua i com homenatge del món excursionista al Mestre Fabra, enguany tingui la presència del món sociocultural per voluntat de l'Iniciativa Cultural de La Franja, una Entitat que coordina les associacions d'estudi i Fo-

ment de la Llengua catalana a l'Aragó, representada al dia d'avui pel seu President en Artur Quintana.

Però tot això, no hagués estat possible si no fos per aquells primers lluitadors en defensa de la nostre identitat i del nostre poble i a tots aquells muntanyencs que, any rere any, han anat renovant aquesta Flama, sense oblidar als companys de la Catalunya nord i del Monestir de Montserrat. Això ens fa reafirmar, com es digué en el primer Acte a l'any 1968, que aquesta Flama ha estat portada per l'esforç d'un poble.

Com Entitat us volem agrair la vostra presència, la vostra tenacitat i el gran esforç que heu desplegat per poder estar amb nosaltres per ajudar-nos a transmetre tots aquests valors arreu dels països catalans. Moltes gràcies a tots ●

(foto: Josep Bou)

FRASES PER DESTACAR

Al cim del Tossal del Rei

El president de l'AEC,

Josep Tàpias,

va obrir l'acte al cim del Tossal del Rei, reivindicant la plena normalitat del català: ***"ens cal seguir lluitant per la normalització de l'ús del català"***.

Guillem Palomo,

president del Centre Excursionista de Castelló, va fer especial èmfasi en la reivindicació de la unitat de la llengua catalana i va assenyalar ***"el ferm compromís amb la llengua de les entitats excursionistes del nostre país"***.

Vicent Pitarch

delegat de l'IEC a Castelló i membre del CEC es va centrar en la figura de Pompeu Fabra, clau en la normalització de la llengua. Pitarch també va animar les entitats excursionistes a ***"institucionalitzar l'acte de pujar la flama als cims de les nostres terres"***.

El parlament de Castelló per la Llengua el va llegir **Maria Nebot,** que va recordar els atacs contra el cata-

là i la importància de mantenir-se units per a fer-hi front: ***"per a construir un futur de dignitat per a la llengua catalana ens caldrà aplegar esforços, coordinar accions i mantenir-nos fermes i units davant dels qui ens volen dividits i, més prompte que tard, vençuts"***. I va explicar: ***"és el que intentem fer a Castelló per la Llengua, i la nostra unitat d'acció ha suposat un petit revulsiu a la defensa del valencià a la ciutat"***.

Artur Quintana,

president de la Iniciativa Cultural de La Franja, ex soci de l'Agrupació Excursionista "Catalunya", va explicar les greus agressions de la Comunitat Autònoma d'Aragó a la llengua, que tracten d'invisibilitzar ***"fins al punt de substituir-ne el nom per l'aragonés oriental"***.

Jordi Pino,

sots-president segon de l'AEC, va tancar l'acte remarcant el simbolisme del cim i va esperonà a la necessitat de ***"seguir lluitant units en la defensa de la llengua"*** •

Parlament de n'Artur Quintana i Font

En ocasió de la pujada de la Flama de la Llengua Catalana al Tossal del Rei el 17 de febrer del 2013.

"Quan l'Agrupació Excursionista "Catalunya" va preparar l'acte que ara estem celebrant va esforçar-se en connectar amb entitats excursionistes de la Franja, perquè hi participessin. N'hi ha tres: a Tamarit, Fraga i Vall-de-roures. Els de Tamarit es van excusar adduint que el Tossal queda molt lluny de la Llitera, els de Fraga van preguntar: "Qué és eso de

la Flama de la llengua catalana?" i els de Vall-de-roures van dir que si participaven en un acte a favor de la llengua catalana els cremarien el local. Davant d'això l'AEC es va posar en contacte em l'Associació Cultural del Matarranya (ASCUMA). I aquesta va acceptar de pujar al Tossal, enviant-hi els seus tres socis ací presents- tots ells de la Codonera. Si bé ASCUMA no és una associa-

ció declaradament excursionista, sí que ho som nosaltres tres, i jo mateix vaig ser soci de l'AEC allà pels anys seixanta.

Les excuses de les tres associacions d'excursionistes de la Franja per a no pujar al Tossal no ens han d'estranyar, perquè molts dels nostres governants -des del prefecte de torn de la Catalunya Nord, passant pels Wert, Fabra i Bauzá que tots coneixem- s'esforcen per destruir la llengua i la cultura catalana dels seus administrats. Però qui la fa més grossa en aquest afany de genocidi de tot allò que sigui català és l'actual govern d'Aragó del Partido Popular (PP) i el Partido Aragonés Regionalista (PAR). Aquest govern ha presentat un projecte de Llei de Llengües que actualment és a debat a les Corts de l'Aragó, i que amb tota seguretat serà votat per la coalició PP/PAR que hi té majoria absoluta. Per aquesta Llei de Llengües el català desapareixerà de l'Aragó i passarà a ser una modalitat de la llengua aragonesa, camuflada amb

totes les martingales de la lingüística-ficció sota el nom d'aragonès oriental. El Govern crearà una "Academia de la Lengua Aragonesa", formada per persones triades quasi exclusivament pel mateix Govern, que dictarà la normativa, en especial l'ortogràfica, de l'aragonès oriental, amb totes les tràgiques conseqüències per a la llengua catalana que això tindrà. És fàcil d'imaginar moltes altres accions de govern en el seu afany genocidi -repeteix- en contra d'aquest patrimoni aragonès que són la llengua i la cultura catalanes.

No hi ha cap territori de llengua catalana on la nostra llengua no sigui discriminada. Que us serveixi de magre consol comprovar que som nosaltres els de l'Aragó els més discriminats de tots."

Artur Quintana i Font (Barcelona 1936) és un filòleg català, membre de la Secció filològica de l'Institut d'Estudis catalans, del Consello d'honor de l'Academia de l'Aragonés i president d'Iniciativa Cultural de a Franja •

AGUSTÍ ALCOBERRO I PERICAY

ÉS HISTORIADOR I ESCRIPTOR

El 22-2-2013 va fer la conferència "1714 l'endemà de l'11 de setembre"

(foto: M. Cabanillas)

Doctor en Història per la Universitat de Barcelona i professor uni-

versitari, en l'actualitat director del Museu d'història de Catalunya, ha escrit, editat i publicat valuosos estudis sobre la història de Catalunya, sobre dos dels més importants conflictes bèl·lics que van tenir influència a Catalunya: la Sublevació dels Segadors i la Guerra de Successió Espanyola. Ha dut a terme, paral·lelament, una important tasca de divulgació de la història.

Com a escriptor el seu èxit més important: la novel·la *Retrat de Carme en la penombra*, guanyadora del Premi Sant Jordi •

El 19 de febrer de 2013, el **Centre Sant Pere Apòstol** va rebre la Flama de la Llengua Catalana amb un acte cultural amb el que la paraula i les cançons de la **Coral Madrigalistes de Catalunya**, van omplir una emotiva acció en favor de la nostra llengua •

UFEC

La Flama de la Llengua Catalana va visitar la seu de l'**Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC)** •

MONTSERAT

ES VA VESTIR DE BLANC PER A REBRE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA

Per: Manuel Cabanillas

24 de febrer de 2013

Montserrat es va vestir de blanc de neu, per a rebre la comitiva que el passat dia 3 de febrer va encendre la Flama de la Llengua Catalana davant de la tomba de Pompeu Fabra.

Una estelada als peus del Gorro Frigi va vestir de gala una Renovació, la, 44^a, que la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya va confiar a l'Agrupació Excursionista "Catalunya" que després de tres setmanes d'actes arribava a Montserrat acompanyada, no només de socis de l'Agrupació sinó també de catalans arribats d'entitats de tot tipus que, amb la seva presència, van voler mostrar la seva defensa de la nostra llengua.

(foto: Pep Molinos)

El País Valencià i la Franja de Ponent van ser també protagonistes, no només com espectadors, sinó intervenint en l'acte cultural que va posar punt i final a la jornada, en una sala repleta d'incondicionals de la llengua i dels Països Catalans.

La torxa portada pel president de l'AEC, amb l'experiència de Jordi Mir, ànima de les 44 renovacions, va ser lliurada per Josep Tapias al Pare Abat, Josep Maria Soler, que va sortir a rebre-la a l'atri de la Basílica.

El recorregut de la torxa pel passadís central de l'església del Monestir, camí de l'altar, es va realitzar amb bancs i passadissos plens, de dones i homes expectants i emocionats.

Un ciri encès pel president de la l'AEC, amb la torxa de La Flama, va presidir l'acte religiós que es va cloure amb un emotiu Virolai, cantat per l'escolania i els centenars d'assistents a la missa

Posteriorment l'atenció es va centrar en la materialització de la Renovació de la Flama de la Llengua Catalana

que des d'ara farà llum l'atri de la Basílica, en una llàntia, fins que, l'any vinent, que les entitats excursionistes de Reus, compleixin amb la renovació anual.

Parlaments del president de l'AEC, del coordinador de la Flama, Miquel Casas, del president en funcions de la FEEC, Lluís Mas i Pi, i del pare Abat, van significar el punt i final a la Renovació, que va donar pas a l'acte cultural que va posar el colofó en una de les sales del Monestir

El president de l'AEC va obrir el torn de parlaments recordant la importància de l'acte i assenyalant que a més, per l'Agrupació, **"té un afegit especial ja que estem celebrant el 100tenari de la nostra Entitat"**.

Jordi Bilbeny, investigador i membre de l'Institut Nova Història, va oferir una aplaudida conferència sota el títol **"El segrest de la Llengua i la literatura al segle XVI"**.

Guillem Palomo, president del Centre Excursionista de Castelló, i Artur Quintana (Iniciativa Cultural de la Franja) van donar pas amb els seus parlaments a la intervenció de Maria Àngels Blasco, Directora dels Serveis Territorials de Cultural a la Catalunya, que va animar a tots els presents a seguir **"treballant sense pausa per la llengua i pel país, sense defallir"**.

La Coral Madrigalistes de Catalunya Les va encarregar de rematar un acte que es va tancar amb el Cant de la Senyera i els Segadors, amb tot l'auditori dempeus ●

(foto: Rosa M. Soler)

JEP TAPIAS

(President de l'AEC)

PARAULES La Flama SALA D'ACTES - MONTSERRAT

24 de febrer de 2013

Autoritats, amics.

Un any més som aquí per seguir aquesta tradició que té els seus orígens en la celebració, l'any 1968, del Centenari del naixement de Pompeu Fabra a la que es va afegir el món excursionista proposant l'encesa d'una Flama davant la tomba del Mestre i portar-la a Montserrat perquè fos guardada al monestir com a símbol de la nostra llengua.

Un any més tard les Entitats Excursionistes acorden repetir aquell acte cada any i per una Entitat Excursionista diferent. I així l'any 1970 es produeix la primera Renovació i s'ha anat mantenint fins avui.

Com sabeu, l'Agrupació Excursionista "Catalunya" va fer 100 anys el passat 1 de juny de 2012 i estem celebrant el que en diem l'Any del **100tenari**. Aquell grup de cantaires de l'Orfeó Català varen fundar l'Agrupació amb el lema **Excursionisme, País i Cultura**. Doncs bé un dels actes que millor reflecteix el lema en que es va fundar l'Agrupació és el de La Renovació de la Flama de la Llengua Catalana que vàrem sol·licitar a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya i ens và fer l'encàrrec de la seva organització. Amb la intenció de difondre i donar a conèixer aquest esdeveniment reivindicatiu, encara, i enaltidor de la llengua i la nostra cultura, vàrem procedir a l'encesa de la Flama a Prada de Conflent, per cert, varem encendre la Flama amb neu i avui la muntanya de

Montserrat s'ha vestit de blanc per rebre-la. La vàrem portar a la nostra Seu i ha estat encesa fins avui que, complint amb el nostre compromís, l'hem portat aquí a Montserrat.

Durant aquests dies, que hem tingut la Flama, l'hem compartit amb Institucions i Entitats que, a l'hora, han fomentat actes i esdeveniments amb aquest motiu.

Com a Entitat Barcelonina calia fer partícip a la ciutat i al Barri de la Sagrada Família, on tenim la seu social, amb tota naturalitat, com s'ha fet en els diversos pobles i ciutats de Catalunya on s'han celebrat aquestes 43 edicions de la Renovació anteriors, per això vàrem fer l'entrada oficial de la Flama a Barcelona al Pla de Palau, a Colón, recurrent les Rambles, amb parada inclosa a la Seu de la FEEC on vàrem portar la Flama, per seguir pels carrers de la ciutat fins arribar a la Sagrada Família on vàrem encendre un peveter a la Façana del Naixement i que ha estat encesa fins ahir.

Vàrem portar la Flama al Parlament de Catalunya on va ser rebuda amb tot protocol per la Presidenta i representants de diferents grups parlamentaris. També va anar a l'Ajuntament de Montgat, a la UFEC, al centre de Sant Pere Apòstol entre d'altres.

També teníem ganes de compartir la Flama amb Entitats dels territoris veïns de parla catalana i ens vàrem citar, amb els amics de Castelló i la Franja, al Cim del Tossal del Rei a cavall del País Valencià, la Franja i el Principat. Vàrem comprovar que tenien tantes ganes o més que nosaltres de compartir la Flama. És en aquesta trobada on vàrem donar sentit al que tots sabem i que no sempre exterioritzem o mencionem i és la Unitat de la Llengua Catalana i en la realitat dels Països Catalans.

D'aquí també va sortir el nostre recolzament a la Proposta d'institucionalitzar la trobada en aquest cim durant els actes de la Renovació de cada any.

No soc el més indicat per parlar-vos de la Llengua Catalana ni acadèmicament ni històricament, per això ja tenim les persones més adients, però deixeu-me explicar-vos que pel sol fet de viure o voler viure en català des de que vàrem nàixer, per exemple els anys 50, ja et formaves i t'informaves, lluitant per poder parlar català un se'n adonava que lluitàvem per el nostre País. Imagineu de petit jo, com de ben segur molts d'altres, anava a passar els mesos d'estiu al poble, amb els avis, a Alcam-

pell, la Franja, al costat de Tamarit de la Llitera. Amb els amics, amb la família, amb els grans, parlava en català com a casa, ens enteníem i, fins i tot, algunes paraules dites en un català diferent, me les feia meves. No ens qüestionàvem en quin idioma parlàvem. Això sí me'n adonava que el personal del consistori, la Guardia Civil, el mossèn dient la missa, la majoria, sinó tots, s'expressaven en castellà. Formació i informació.

Per descomptat a l'escola del català res de res i, fins i tot, a d'Institut una professora preguntava que com parlava amb els pares, la família, els amics i a la resposta de en català em va dir que havia de parlar en castellà per poder practicar-lo doncs l'accent parlant castellà no era correcte.

Els anys setanta, com aprendre i practicar el català llegit i escrit al carrer?, doncs una manera va esser col·laborant econòmicament en la fundació del diari Avui i subscriuint-te. No hi havia cap altre diari Nacional en català. Va anar molt bé.

A la mili, qui ens fèiem més era amb els qui parlàvem alguna forma del català. Recordo en Sarrió d'Alacant, ens enteníem perfectament i m'agradava sentir-lo parlar Valencià.

I més i més i més. Què vull dir, que vivint també vàrem aprendre el significat de la Unitat de la Llengua Catalana i en la realitat dels Països Catalans i que calia i cal seguir lluitant per la nostra Nació.

Gràcies •

GUILLEM PALOMO

(President del Centre Excursionista de Castelló)

Acte cultural de la 44ª Renovació de la Flama de la Llengua Catalana

Amigues, amics, Presidents,

Moltes gràcies per l'oportunitat que m'heu atorgat de dirigir-me novament a tots vosaltres per a col·laborar en aquesta Renovació, que com les 43 anteriors només es pot fer des del cor, des de l'estima a la llengua i des d'una clara consciència de país i de nació.

En primer lloc, vull felicitar a l'Agrupació Excursionista "Catalunya", l'Agrupació, per aquesta Renovació de la Flama, i per tot l'extraordinari conjunt d'actes que heu organitzat i agrair-vos, molt especialment, la decisió de portar la Flama el cap de setmana passat al tossal del Rei, a aquell indret tan simbòlic, on les terres del Principat s'unixen a les comarques del País Valencià i l'Aragó, en un gest que us honra per afermar els lligams que compartim.

Una renovació que l'any passat va convocar l'associació que represente, el Centre Excursionista de Castelló, i dic convocar, per que, del que es tracta és de fer una crida a totes les entitats excursionistes dels Països Catalans, en la que el més important és la humil aportació que fem des del nostre àmbit per mantindre encesa la defensa de la llengua i de la cultura, que no és una altra cosa que mantindre encesa la defensa de la nostra identitat nacional i d'enfortir alhora la consciència lingüística del nostre poble.

Una defensa, que si ací, en el Principat, es manté davant dels continus atacs de la "unitat nacional castellana" que centralitza estratègicament les violències necessàries, en la

resta dels Països Catalans, a València, a les Illes o la Franja, és a més i sobretot, una defensa envers els nostres propis governants que menyspreen la nostra catalanitat i volen esborrar les petjades de la història en un agre intent d'assimilació espanyolista.

La mostra d'aquesta lluita en el País Valencià, però també en altres territoris, ha sigut l'enorme resposta social, on nombroses plataformes i entitats han dut a terme iniciatives de tota mena, actes reivindicatius, manifestacions i homenatges com mai, per defensar l'ús de la nostra llengua i vindicar la seua unitat en tot el domini lingüístic català, i el que és més esperançador, aquestes iniciatives han estat protagonitzades majoritàriament per una joventut que desitja viure la catalanitat en plena normalitat, en pau, en llibertat i en respecte.

Lla llibertat i el progrés han estat vinculats sempre al reconeixement obert i franc de la pluralitat, mentres que la tirania i el endarreriment ho han estat a la imposició de la unitat. Per als governants centralistes la realitat catalana és incomprendible, mai l'entendran, per no fer referència a més, al sagnant i

endèmic espoli econòmic que patim els Països Catalans.

Guanyar el procés sobiranista encetat no és una resposta en venjança a aquests governs centrals que ens menystenen, és el desig de tot un poble per caminar junts en una altra direcció i la necessitat de fer real i concreta una consciència nacional

deixant arrere una vella estructura política i territorial que tanca la voluntat popular dels Països Catalans.

Per a concloure vull repetir-vos una coneguda frase de Joan Fuster, *"tota política que no fem nosaltres ens la faran contra nosaltres"*.

Moltes gràcies •

L'AJUNTAMENT DE MONTGAT REP LA FLAMA

6 de febrer de 2013

La Flama de la Llengua Catalana va romandrà encesa fins el diumenge 10 de febrer, a la torre de guaita de Montgat (Maresme), després de que l'alcalde Sr. Francesc X. Garcia Arrocha i la 1ª tinent d'alcalde i regidora de cultura Rosa Funtané Vila, fessin l'encesa a distància d'un peveter instal·lat al més alt de la Torre.

La Flama va arribar a la població del Maresme, des de la seu de l'Agrupació Excursionista "Catalunya", en una comitiva formada per un grup de socis de l'Agrupació, encapçalats pel president de l'entitat Jep Tapias i el coordinador de la 44ª Renovació de la Flama de la Llengua Catalana, Miquel Casas •

PUNTA DE LA BARRINA

Placa al Sostre Comarcal
de l'Alt Camp

Data: 23 de març de 2013

Transport: Vehicles particulars

Informació: Dijous, 21/3 a les 20 h.

Vocal: Albert Sambola

(934 216 762- 634 287 569) •

CALÇOTADA LLINARS DEL VALLÈS

Dissabte, 6 d'abril de 2013

Hora: A les 14.00 h.

Preu: L'import del dinar és de 25 €.

Desplaçament: En vehicles particulars / tren.

Pels caminadors: Excursió matinal al Castanyer Gros d'en Cuc.

Vocal: Joan Vives •

SORTIDA COL·LECTIVA AL PARC NATURAL DEL GARRAF

Dissabte, 9 de març de 2013

Exclusiva per a socis

Autocars gratuïts

Dinar: 15 €. A les 15 h

Club Nàutic Garraf

Inscripcions fins el 7 de març a

l'Agrup. Places limitades.

Inscripció previ pagament

i confirmació de places.

La Caixa: 2100 0823 39 0200688916

MUNTANYA

Fem dues excursions:

Itinerari 1: Bruguers - cim de la Morella (596 m) - La Pleta

- Recorregut: Uns 12 km.
- Desnivell: Uns 400 m de pujada i uns 100 de baixada.
- Dificultat: Mitjana.
- Durada prevista: 4 hores, sense comptar parades.

Itinerari 2: La Pleta- Cim de La Morella (596 m) – La Pleta.

- Recorregut: Uns 8 km.
- Desnivell: Uns 400 metres, tant de pujada com de baixada.
- Dificultat: Baixa.
- Durada prevista: 2:30 hores, sense comptar parades.

Vocals: Jordi Pino / Pep Molinos

Equipament: Motxilla, roba d'abric, paravents, gorra i aigua, calçat de muntanya.

Altra informació:

Malgrat la dificultat baixa, hom informa que aquesta excursió no està lliure de riscos, per climatologia (insolacions, fred, pluja, llamps, etc.) morfologia (mal d'alçades, desnivells, terrenys pedregosos, etc.), zoologia (bestiar, insectes, etc.) i orientació.

SEAM / GLACERA

La Secció d'**Escalada i Alta Muntanya** (SEAM) participarà en la sortida col·lectiva i dinar del **100tenari** a El Garraf amb **activitat d'escalada** a la zona del Pic del Martell. Places limitades.

A l'hora de triar l'indret, dins d'aquest sector del Parc Natural, hem decidit fer l'activitat en un dels llocs de la zona que no està afectat per la regulació d'ascensió d'escalada.

Vocal: Xavi Díez

CAIAC

Els Penya-segats del Garraf permeten una excursió en la que navegarem per la costa del Parc Natural de Garraf. El punt de partida és la platja de Garraf. Recorregut amb que ens trobarem amb el penya-segat de "La Falconera" amb la seva majestuosa alçada de 130 metres. Hi viuen gran quantitat d'aus que podrem veure durant la navegació.

Places limitades.

Recorregut previst: Port del Garraf - Sitges - Port del Garraf

Vocal: Santi Rodríguez.

Tel. 655 802 556 / 934 265 164

S.I.J.

Secció infantil / juvenil

Excursió: a la Morella

Vocals: Monitors S.I.J.

RUTA A CAVALL

Sortida: a les 9 del matí de Sant Miquel d'Olèrdola (L'Escola Poni Club Granja).

Ruta: de les suaus ondulacions de les vinyes del Penedès que envolten el centre, passarem a l'abrupte i màgic paisatge quasilunar del Garraf. Esmorzarem a un dels punts més panoràmics i espectaculars (Penya del Papiol), anirem seguint el GR 92-3 en direcció a l'Avenc de l'Esquerrà fins deixar-lo i tornar ja cap al centre per camins ja més suaus.

En arribar al centre, com que passar entre les vinyes fa agafar set, rematarem el tema amb un fantàstic cava rosat que es produeix a les mateixes vinyes per on hem passat.

Places limitades.

Hora prevista de finalitzar: 14 h

Preu per persona: 40€

Vocal: Miquel Casas

Tel. 669 485 422 / 933 030 250

BTT

Lloc de trobada: Club Nàutic del Garraf

Hora de trobada: 9:00 h

Desnivell: 555 m

Distància: 20 km

Dificultat: baixa-moderada (desnivell).

Transport: vehicle particular/autocar

Durada prevista: 3:30 h

Cartografia: "Garraf" Ed. Alpina 1:25.000

Descripció ruta: La ruta sortirà del Club Nàutic del Garraf fins a Vallcarca per carretera per pujar per pistes i seguint el GR92, fins a la Collada de Vallgrassa, on ens desviarem per carretera cap al Pla d'en Querol. Des d'aquest punt pujarem a la Morella. Tornant de nou al Pla d'en Querol, seguirem la nostra ruta fins a la Pleta, on ens recolliran en autocar per portar-nos de nou al Club Nàutic del Garraf on dinarem.

Des de la Pleta els que vulguin baixar fins a Garraf, seguirem el GR92, sent aquest un sender tècnic, molt divertit, d'uns 6 km. De dificultat moderada-alta, estant concentrada la dificultat en l'últim quilometro i mig, sobretot per les pedres soltes.

Vocal: Carlos Franco

Tel. 934 714 684 - 696 420 179

c.baquedano@hotmail.com

E.R.E.

Activitat: Avent de l'Emili Sabater

Limitat: a 10 persones

Prioritat: infantil/juvenil

Vocal: Miquel Romà

CULTURA-VETERANS

Activitat: Visita Centre Informació. Audiovisual. Itinerari al voltant del Centre d'informació de la Pleta.

Vocal: Joan Vives ●

CALENDARI D'ACTIVITATS

DATA		ACTIVITAT	VOCAL
02/03/2013	Ds	Semprepodem: Llobregat-Besos	Quim
02/03/2013	Ds	100tenari: Tossal de la Baltasana	Josep Bou
6-7/03/2013	Ds i Dg	Pic de Mulleres 100tenari: Placa al sostre comarcal	S.E.A.M
09/03/2013	Ds	100tenari: Sortida i dinar col·lectiu al Garraf	M. Cabanillas
10/03/2013	Dg	100tenari: Puig d'Arques	Pino i Cata
13/03/2013	Dc	Reunió de Veterans	
16/03/2013	Ds	100tenari: Senderisme:Foix	Quim - Xavier
16-17/03/2013	Ds i Dg	Infantil: Sortida	
23/03/2013	Ds	Punta de la Barrina	Albert Sambola
06/04/2013	Ds	100tenari: Calçotada. Llinars	Joan Vives
13/04/2013	Ds	100tenari: Senderisme:Guilleries	Quim - Xavier
14/04/2013	Dg	100tenari: Turó de l'Home-Les Agudes	Felip Serrano
20/04/2013	Ds	Visita a l'hospital de Sant Pau	Joan Vives
20-21/04/2013	Ds i Dg	Infantil: Sortida	
20-21/04/2013	Ds i Dg	Sortida conjunta: Montsec	SEAM
21/04/2013	Dg	100tenari: Valldeneu. Homenatge als ex-presidents i socis traspassats	F. Planas
26/04/2013	Dv	100tenari: Cinema històric de muntanya	M. Cabanillas
27/04/2013	Ds	Semprepodem: Lloc a decidir	Quim
01/05/2013	Dc	100tenari: La Mola de Sant Llorenç	Rosa M. Soler
11/05/2013	Ds	Semprepodem: Lloc a decidir	Quim
16/05/2013	Dj	100tenari: L'Agrup a L'Everest	
18-19/05/2013	Ds i Dg	Infantil: Sortida	
24/05/2013	Dv	100tenari: Cinema històric de muntanya	M. Cabanillas
25/05/2013	Ds	100tenari: Senderisme Nocturn: Parc Collserola	Quim - Xavier
29/05/2013	Dc	100tenari: Tibidabo. Placa i carrer Sir E. Hillary	Xavi Díez
31/05/2013	Dv	100tenari: Acte de cloenda	
08/06/2013	Ds	Semprepodem: Camí del Nord: Beget-Prats de Molló	Quim
8-9/06/2013	Ds i Dg	Infantil: Sortida conjunta	
15-16/06/2013	Ds i Dg	Cursa La Ribalera	
15-16/06/2013	Ds i Dg	Sortida conjunta: Pedraforca ●	SEAM

ALTES DEL MES DE FEBRER

Ignasi Canudas Alcoz
Marta Torné Artero
Jordi Benito Monclús
Lucia Peña Horna

Josep M. Tello Aragay
José Márquez Mohedano
Román Reventós Soler
Àlez Reventós Lloret

Emmanuel Torcal Villanueva
Bruno Sagrera Almar
Eduard R. Sagrera Llibre
La nostra més cordial benvinguda ●

DEFUNCIÓ

El passat dia 18 de febrer ens va arribar la notícia de la defunció (als 98 anys d'edat) de la mare dels nostres amics (i tresorer) en **Domènec i M. Àngels Palau**; a ells i a tota les seves famílies els fem arribar l'expressió del nostre condol ●

S.E.M.

Atenció: Modificació calendari

Els proper dies **6 i 7 d'abril**, en comptes d'anar al Ventolau, anirem al Pic de Mulleres (3.010 m).

D'aquesta manera aprofitarem per posar-hi la placa commemorativa del nostre **100tenari**, com a Sostre Comarcal de la Vall d'Aran.

La idea és pujar-hi des de la Renclusa i per tant fer nit a aquest refugi ●

PAGAMENTS

Oficina La Caixa 0823 Padilla-Gaudí. C/ de Padilla, 271

COMPTES BANCARIS:

100tenari: 2100 0823 39 0200688916

AEC: 2100 0823 35 0200689123

INFANTIL: 2100 0823 31 0200689236

Important: Comenceu sempre indicant el vostre **nom i cognom** ●

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat

100tenari@aec.cat

secretaria@aec.cat

comunicacio@aec.cat

butlleti@aec.cat

agrupactivitats@aec.cat

speleo.ere_aec@yahoo.es

escola@glacera.com

caiac@aec.cat ●

Laboratori de Viatges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.

Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82

Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

C/ Padilla, 236 - Entresol 1a

Si estas buscant;

Últimes Tecnologies en tots els tractaments

Facilitats en els pagaments

I sobretot, un equip humà que només pensa
en el teu benestar

TRUCA'NS T'asseguem un bon somriure

93 450 20 05

Presentant el carnet de soci de
L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

1ra VISITA
de DIAGNOSTIC **GRATUITA**

HIGIENE 20€

10% dte. en tots els tractaments

T'estem esperant

www.balmaat.com

GRAN VIA C.C., 527 COMTE D'URGELL, 72 08011 - BARCELONA

Tel. 934 548 309

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya i Senderisme (SM), Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM), Secció d'Esquí de Muntanya (SEM), Equip de Recerques Espeleològiques (ERE), Secció d'Esquí (SE), Secció de BTT, Secció Infantil i Juvenil (SIJ), Secció de Caiac, Secció de Cultura (SC), Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera.

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat
butlleti@aec.cat

web: www.aec.cat

Edita: AEC

President: Jep Tapias

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Coordinador: Manuel Cabanillas

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Manuel Cabanillas, Jordi Pino, Cata Rodríguez, Pep Molinos, Rosa M. Soler, Miquel Casas, Jep Tapias, Santi Rodríguez, Josep Bou, Toni Villena, Corinne de Mozas, Jordi Merino, Serveis Parlament, Artur Quintana, Guillem Palomo, Albert Sambola, Joan Vives, Xavi Díez, Carlos Franco, Miquel Romà.